

GUIA PRÁCTICA PARA EL CULTIVO DEL TRIGO EN REGADÍO.—*Alternativa dels esplets.*
Tè verdadera importància pe'l bon resultat del cultiu del blat, el lloch que se li fassi ocupar en l'alternativa de las cullitas.

Com més varietat d' esplets, de diferenta analogia, millor es pe'l cultiu del blat y sobre tot si 's sembra darrera d' alguna lleguminosa, com trebol, bessas, etc.

Trevalls de preparació.—Fonament de tota cullita el constitueixen las operacions preparatorias del terreno, ja que d' aquestas depent el que per acció mecànica s' estobi y 's disgregui forsa la terra posantla en condicions de podershi desenrotllar els òrgans subterranis del vegetal y el que per acció química s' airegi forsa volum de terra, origen de las accions químicas y vitals dels petits organismes que transforman els elements preexistents en la terra pera ferlos més assimilables per las plantas. Pera lograr efectes del modo més útil y econòmic, se deuen rebutjar las aradas comunas ó romanas, substituintlas per las giratorias, procurant remoure la terra tot lo més fondo possible.

Adobs.—El millor sistema d' adobar la terra es el mixte, aixó es: una cantitat determinada de fem y altra de adob mineral.

El fem se deu colgar en el periodo que conté més riquesa fertilisant y no després de haberlo tingut una porció de temps en pilas, exposat al sol y á la pluja, perdent aixís tot son valor. Els adobs minerals se deuen emplear per separat y en cantitat segons las naturalesa del terreno. En els terrenos fèrtils es convenient tirarhi més cantitat de superfosfat pera evitar que 'l blat se volqui. Els terrenos saulonenchs necessitan més cantitat de potassa que 'ls argil·losos, y 'ls terrenos á rostoll d' alguna llegumina exigeixen menos amoniach que 'ls terrenos de rostoll d' espiga.

Las materias minerals convé molt usarlas separadas y en distintas épocas. El quadro que segueix donará una idea del modo més convenient d' emplearlas en el cultiu del blat.

NATURALESA DEL TERRENO	ADOBOS	PER CUARTEBA KILOGS.	EPOCA DE DISTRIBUCIÓ
Terrenos de fertilitat mitja.	Superfosfat de 18 á 20.	100	A la tardor abans de sembrar. Per la primavera y millor en duas vegadas.
	Nitrat de sosa de 15 á 16 p. %	80	
Terras esquilmadas ó magres.	Superfosfat de 18 á 20 p. %	100 á 150	Per la tardor abans de sembrar y previament mescladas Per la primavera.
	Sulfat amoniach de 20 á 21 p. %	35	
Terras argil·losas.	Nitrat de sosa	50	Per la tardor abans de sembrar. Per la primavera.
	Superfosfat.	100 á 150	
Terras fèrtilas.	Nitrat de sosa	50	Per la tardor abans de sembrar. Per la primavera.
	Superfosfat.	100	
	Nitrat de sosa	50	